

Памет и мисъл за 3 Март

Отново е 3-ти март – дата свещена, белязала нашето Освобождение, ден – най-съкровен в календара на българската национална история.

За нас, българите, 3 март 1878 година е възплъщение на едно начало, възкресение на един народ, който близо 500 години е без своя политическа и духовна свобода; народ, чиято висока самобитна култура е подложена на унищожение; възражда се една държава, която отново заема своето място на картата на Европа.

Този ден има ярък отзвук и сред учениците и учителите на БСОУ „Д-р П. Берон“.

Тържественото честване на 133-та годишнина от Освобождението на България се проведе в Българския културен институт. Г-н Начев, директор на училището, откри тържеството, като със своето уводно слово напомни, че на този ден всеки българин се връща назад, в историята, в славното време на изгрева на свободата, подчетавайки важноста и значимостта на този паметен за България ден. След него думата бе дадена на г-н Марин Йовчевски, управляващ Посолството на РБългария в Чешката република, който бе наш почетен гост. Той говори за светлата дата 3 март, която от 1888 год. се празнува като Ден на Освобождението на България от османско иго; за обезсмъртения подвиг на знайните и незнайни герои, за цената на извоюваната свобода. В чест на 3 март в Българското училище бе обявен конкурс за ученическо творчество – създаване на есе, стихотворение, рисунка. С желание и интерес се включиха представители от всички класове. Днес бяха отличени победителите, които получиха награди и от нашите

домакини – БКИ. Г-н Володя Гоцев връчи наградите на представилите се най-добре участници: За есе – Марчело Младенов от 12 клас; За стихотворение – Петър Арнаудов от 10 клас; За рисунка – Ралица Маркова от 6 клас и Силвана Стойчева от 9 клас. Сътвореното от учениците доказва, че на 3 март ние не само отдаваме почит към героите, но и осмисляме уроците на историята. Под тържествените звуци на Химна на Р България започна празничната програма, подготвена от ученици от 10 и 12 кл. С помощта на г-жа Начева, г-жа Васева и г-жа Дончева те представиха литературно-музикална композиция, посветена на националния ден на България. Последователно, пред затаилата дъх публика, на голям екран оживяваха паметни места от Родината, напомнящи за славните героични дела и саможертвата. Бе проследена историческата съдба на България – от създаването и, през зората на Възраждането, с повика на Паисий, чиято „История“ звучи като химн на надеждата, за да стигне своя апогей в Априлската епопея. И далеч преди апостолите да започнат своята битка, българите бяха спечелили духовно тази битка. Защото народът притежава 3 свещени неща, които са му давали импулс да живее:

*Род – царствен и вековен;
Вяра – силна и непоклатима;
Език – като молитвен мълвеж, но
и като огън и меч.*

„На 3 март изгря българската свобода. Самостоятелни като народ, ние можем да градим собственото си бъдеще. Героите на времето са много; извисени като гранитни стълбове, те чертаят сбъднатата мечта на достойните български синове. Всички те са частица от историята, но и частица от всеки от нас.“ – отзвучаваха

последните думи на рецитаторите. Нека да знаем за извършените подвизи, нека да помним посланията, които са валидни и днес!

3 март не е празник, а съдба!

3 март е денят на българската признателност към стотиците хиляди герои, дали живота си за българската свобода!

3 март е символ на нашата вяност към българските корени!

3 март е знак за почит и преклонение пред България, която носим винаги в сърцата!

*„И те моля, земя, помогни ми
докрай да остана
влюбен в пъстрите люлки на
твоите нощи и дни.
С твоите песни спокоен да влизам
и в ада, и в рая,
с твоите песни – божествена,
българска, моя земя!“*

Снежана Таскова